

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.98/2007/10.szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi március hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. évi május hó 23. napján kihirdetett B.325/2005/34. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 7.200.- /Hétezer-kettőszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Győrben, 2006. szeptember 20., 2007. március 14., május 23. napján tartott tárgyalások alapján hozott, és utóbbi napon kihirdetett B.325/2005/34. számú ítéletében a
2005. május 13-tól előzetes fogvatartásban lévő

A vádlottat bűnösnek mondta ki különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetnének kísérletében, ezért őt 10 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 10 évre a Magyar Köztársaság területéről való kiutasításra ítélte.

Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe az első fokú ítélet kihirdetésének napjáig beszámította. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért és a bűncselekmény enyhébb minősítésért jelentettek be fellebbezést.

A vádlott írásban fellebbezését azzal indokolta, hogy a sértett félrelépése, majd ennek tagadása miatt került olyan erősen felindult állapotba, hogy nem volt ura a cselekedetének, indulatát személyiség zavara is befolyásolhatta. A kiszabott büntetés mértékét eltúlzottnak tartotta. Indítványozta figyelembe venni azt a körülményt, hogy feladta magát, a cselekmény elkövetését megbánta.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.348/2006/4/-I. számú átiratában és a vádhatóság képviselője az ítéletábrá nyilvános ülésén a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta, mert méltányolható külső ok és a tudatbódult állapot hiánya miatt az erős felindulásban történt elkövetést nem lehet megállapítani. A vádlott szándéka alaptalan féltékenységből eredő emberölésre irányult, a különös kegyetlenséget, mint az emberölés minősítő körülményét a több, egymást követő szúrás alátámasztja. A bűnösségi körülmények, a közeli és befejezett kísérlet mellett a kiszabott büntetést enyhének tartotta, ezért annak további enyhítése álláspontja szerint indokolatlan.

Indítványozta a tényállás kiegészítését a vádlott öngyilkossági kísérletével, ami megbánását támasztja alá, továbbá a bűnösségi körülmények korrekcióját azzal, hogy súlyosító körülményként nem lehet figyelembe venni a kitartó, egyenes szándékkal történt elkövetést, mert az a bűncselekmény minősítésében értékelést nyert, a bűncselekmény súlyosságához mérten az időmúlás jelentéktelen, ezért nem enyhítő körülmény a vádlott javára. További súlyosító körülmény, hogy az erőfölényben lévő vádlott érzelmileg is kiszolgáltatott nő sérelmére követte el a bűncselekményt. A súlyosító körülményként figyelembe vett, korábbi, emberölés miatti elítélés vonatkozásában, az indokolás kiegészítését, a megalapozott tényállás és a bűncselekmény helyes minősítése miatt, a kiszabott büntetés változatlanul hagyása mellett az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a védő visszautalt az elsőfokú eljárásban elhangzott perbeszédre, vitatva a vádlott szándékára vont következtetést és a bűncselekmény minősítését. Védőbeszédében elsődlegesen annak elfogadtatása mellett érvelt, hogy a vádlottat váratlanul érte a szakítás bejelentése, aki korlátozott elméműködése miatt nem tudta ezt helyesen lereagálni. Szándéka szerint a sértettnek fájdalmat akart okozni, hirtelen cselekménye nem fogta át a különös kegyetlenséget, magatartása ölési szándék hiányában életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősül. Másodlagos

indítványa, az erős felindulásban történt elkövetés megállapítására irányult, álláspontja szerint a méltányolható előzmények után a vádlott olyan tudatbeszűkültségben cselekedett, ami az erős felindulásban elkövetett emberölés privilegizált esetét alapozza meg. A bűncselekmény változatlan, vagy alapeseti minősítése mellett is, a kiszabott büntetés mértékét eltúlzottnak tartotta. Az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkaal történő értékelésével, így az időmúlás, a bűncselekmény kísérleti szakban maradása, a vádlott megbánása, amiatt hogy a vádlott hazájától távol tölti büntetését, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott perbeli nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez.

A bűncselekmény minősítésének megváltoztatására és enyhítésre irányuló fellebbezések nem alaposak.

A vádlotti és védelmi fellebbezések alapján az ítéletábla a Be. 348.§ (1) bekezdésben írtaknak megfelelően a megelőző eljárással együtt bírálta felül a megyei bíróság ítéletét. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása törvényes volt, az érdemi felülvizsgálatát alkalmatlanná tévő eljárási hibát a bíróság nem vétett, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette és a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről részletesen számot adott. Egyenként és összefüggésükben elemezte a vádlott és a tanúk vallomásait, okirati bizonyítékokat, az igazságügyi orvos-szakértők véleményét. Az első fokú bíróság által megállapított tényeket a bizonyíték alátámasztják, ezért az ítélet tényállása megalapozott, mentes a Be. 351. § /2./ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól. A tényállás megalapozottsága miatt a védő jogorvoslati indokolásában kifejtett azon álláspontjának, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből a vádlott szándékára helytelenül következtetett, nincs alapos indoka, ezért nem vezetett eredményre.

A bűncselekmény elkövetésekor a helyszínen a sértett és a két tanú volt közvetlenül jelen. A sértett bántalmazásának részleteire érzelmi felindultsága és sérülései miatt nem emlékezett pontosan, de a bűncselekmény lényegére, az elkövetést megelőző eseményekre, előző napi bántalmazásának körülményeire határozott vallomást tett. Vallomását a meghallgatott tanúk vallomása és az orvosszakértői vélemény adatai alátámasztották. A vádlott védekezésében arra hivatkozott, hogy féltékeny volt a sértettre, aki nem akart vele összeköltözni, a sértett életét nem akarta elvenni, idegessége miatt nem emlékezett a sértett bántalmazásának körülményeire, csak annyit ismert el, hogy kaszázó mozdulatokat tett a késsel. Az elsőfokú bíróság helyes mérlegeléssel a tanúk és a sértett vallomásaira alapította a tényállást, amelyből kétségtávan lehetett megállapítani, hogy a vádlott késsel támadt a sértettre, akit többszöri szúrással életveszélyesen megsebesített.

A Be. 351. § /1./ bekezdése alapján a felülbírálat során is irányadó tényállásból az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény jogi minősítése vont következtetése törvényes.

A vádlott először a sértett fejére, mellkasára, oldalára, felkarjára mért szúrásokkal törekedett a sértett életének kioltására. A sértett hasi szúrt sérülése közvetlenül életveszélyt okozott a sértettnek, a mellkasi sérülések folytán a mellüreg megnyílt és közvetetten életveszélyes állapotot idézett elő. A szúrások erejéből, az okozott sérülések helyéből a vádlott tudatában fel kellett merülnie, hogy a sértett életveszélyes állapotba került és azok orvosi beavatkozás nélkül a sértett rövid időn belül bekövetkező halálához vezetnek. A vádlott azonban a sértett halálát kívánva, kitartóan támadta őt, a sértettet védelmező **tanú 1-et** ellökte, a szabadulni igyekvő sértettet ruhájánál fogva visszatartotta, majd a tőle menekülő sértett után szaladt és hátulról szúrta meg. A vádlott cselekménye nem a testi épség sérelmére irányult, az elkövetés mozzanatai a vádlott kitartó, egyenes ölési szándékát támasztják alá, amely miatt a védelem álláspontjától eltérően helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a bűncselekményt emberölés bűntette kísérletének.

Az emberölés súlyosabb, minősített esetének a megállapításához szükséges többlet törvényi tényállási elemek is megvalósultak. A sértett sérüléseinek számából, az okozott sérülések súlyosságából a bántalmazás rendkívüli durvaságára kell következtetni, ami a vádlott tettet különösen kegyetlenné minősíti.

A megyei bíróság a cselekmény minősítésére vonatkozó indokolás körében fejtette ki az indokait annak a helyes ténybeli következtetésének, hogy a vádlott uralta mozdulatait a sértett bántalmazásakor. A sértettet a közöttük álló tanút kikerülve legalább kilencszer szúrta meg, a legtöbb szúrás közepes erejű volt, kettő pedig nagy erejű. Mindez alátámasztja, hogy indulatosan, a sértett halálát kívánva, tudatosan oda szúrt, ahol a sértettet elérte anélkül, hogy az őt visszatartani igyekvő tanúknak is sérülést okozott volna. A vádlott cselekménye következményeinek felismerésében személyiségzavara miatt csak enyhe fokban volt korlátozva, tudatzavart állapotát a bűncselekmény elkövetésének idejére nála a szakértők nem állapították meg.

A megyei bíróság okszerűen vetette el a bizonyítékok értékelése alapján, hogy a vádlott erős felindultságából eredő tudatzavart állapotban cselekedett és nem tévedett, amikor megállapította, hogy a vádlott erős indulata nem minősíti erős felindulásban elkövetett emberöléssé a bűncselekményt. Az erős felindulásnak méltányolható okból való származása és az emberölés privilégizált esete akkor állapítható meg, ha az indulat az elkövetőn kívül álló ok hatásaként áll elő, és az erkölcsileg bizonyos fokig menthető.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott és a sértett kapcsolatát a vádlott féltékenysége jellemezte, emiatt előző napon is bántalmazta a sértettet. A vádbeli alkalommal nem

tudott belenyugodni abba, hogy a sértettel nem beszélhetett, a sértett megölésével való fenyegetéssel akarta kierőszakolni, hogy vele menjen, majd a sértett vonakodását látva indulatos állapotban késsel tört az életére. A sértett félelme és elzárkózása az összeköltözéstől, nem tekinthető erkölcsileg elítélendő, ezért a vádlott javára méltányolható sértetti magatartásnak, a vádlott emiatt keletkezett erős indulata a másik személy teljes birtoklási vágyából eredő féltékenységből és nem méltányolható külső okból származott. A kifejtettekre tekintettel nem volt eredményes az a jogorvoslati kérelem sem, hogy a vádlott cselekménye erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének minősül.

A büntetés kiszabási rendelkezések körében a megyei bíróság a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket feltárta és értékelte. Az első fokú bíróság által a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetésben a védő által hangsúlyozott enyhítő körülmények értékelésre kerültek. A bűnösségi körülmények köréből a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően mellőzte az ítélet tábla az emberölés egyenes és kitartó szándékát, mert ez önálló súlyosító körülményként a megállapított minősítés mellett nem emelhető ki. A külföldi elítélését pedig helyesen, súlyosító körülményként figyelembe kellett venni, annak ellenére, hogy a külföldi ítélet érvényének elismertetése nem történt meg. A bűncselekmény súlyosságához mérten az időmúlás nem jelentős, ezért nem vehető figyelembe enyhítő körülményként, helyette a vádlott javára értékelendő enyhítő körülmény, hogy külföldiként hosszabb időt töltött előzetes fogvatartásban. A bűncselekmény kiemelt tárgyi súlyához és az értékelt bűnösségi körülményekhez képest a kiszabott joghátrány nem eltúlzott, ezért a büntetés enyhítésére előterjesztett fellebbezéseknek az ítélet tábla nem adott helyt, annak törvényes indoka nincs.

Az ítélet tábla mindezekre figyelemmel az első fokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján indokainál fogva helybenhagyta.

A Btk. 99. § /1/ bekezdése alapján az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetésének napjáig az előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbfolyóan beszámította.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

G y ő r , 2008.március 27. napján

Dr.Kovács Tamás sk. Dr.Miklós Mária sk. Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. évi május hó 23. napján kelt B.325/2005/34. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. március hó 27. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: